

Bukatu

Mirari Martiarena

Hautsak hartuta zegoen liburu bat hartu nuen berriro eskuetan, irakurtzen ari nintzenarekin aspertu nintzelako baztertutakoa. Kapitulu batean trabaturik geratu nintzen. Protagonista nagusien ez atzera ez aurrerak ez zuen irakurtzen jarraitzea merezi eta hortxe geratu zen liburua, doblatutako orri punta batekin apal batean baztertuta.

Berriz hartu nuen, bigarren aukera bat merezi zuela pentsatuta. Bi urte pasata, agian berriz irakurtzeko gai izango nintzelakoan. Gutxi gorabehera gogoratzen nituen liburuaren nondik norakoak. Eta berriz hasieratik irakurtzen hasi beharrean, hasierako kapituluak gainetik errepasatu nituen. Uste baino hobeto gogoratzen nituen istorioaren

detaileak. Iritsi nintzen doblatutako orrira eta gogotsu ekin nion. Damutu nintzen irakurketa utzi izanaz; hasierako ilusioz eta pasioz ekin niolako edo izango zen. Istorioak bere baitan bildu ninduen, pertsonaiek liluratu eta baita abenturek ere. Eurekin poztu, maitemindu, amorratu eta gaixotu nintzen. Baina berriz ere istorioaren haria zurrumbilo batean sartu zen. Aurreko aldian utzi nuen oso momentu antzekora iritsiz. Amore emateko puntuan egon nintzen; berriz ere liburua bukatu gabe uztekotan. Hitz bakoitza pisutsu egiten zitzaidan, esaldiak astun eta orriak amaiezin. Batzuetan kosta egiten baita gauzei bukaera ematea.

Hilabetez mesanotxean egon da liburua. Gauero begiratzen nuen eta nire buruari

bukatu behar nuela esaten nion. Ezin nuela beste bi urtez doblatutako orrialde batekin utzi apal batean hautsa hartzen. Tarteka, azken orrialdeari begiratua ematen nion. Bai, badakit tranpa dela, baina, ez nuenez ulertzen, falta zitzaizkidan orriak irakurri behar nituen.

Bukatu dut, bukatu da. Agian ez da espero edo nahi nuen bezalakoa izan. Baina ase-bete nau istorioak, eta bertako momentu onetatik eta txarretatik ikasi dut. Orain apalera itzuliko da, hautsa hartuko du eta tarteka izenburua irakurriko dut eman dizkidan momentu goxoak gogoratzeko. Baina ez dut berriz zabalduko. Bukatu delako, irakurtzeko asko dudalako eta neronek ere istorio berriak idatzi ditzakedalako. •

Ezinezko Maitasunaren Brigadak

Koldo Sagasti

Sabel Perezek, Gazan bizi eta lan egiten duen kazetari aragoitarrak, hango kaleetan ikusitako grafiti xeble baten argazkia argitaratu du bere Facebook kontuan. Arabieraz izkiriaturako pintaketak halaxe dio: “Ezinezko Maitasunaren Brigadak”. Perezek azaldu du bere blogean azken urteotan goraka egin duela, nabarmen gainera, ezinezko maitasuna ezin gauzatzu bere buruaz beste egiten saiatzen diren gazatarren kopuruak. Israelgo Administrazioak ezarritako blokeoaren zeharkako ondorioa omen da gazteen etsipena.

Gazakoa bezalako gizarte kontserbadore batean zaila izaten da, berez, gorteatzeko protokoloa. Ezinbesteko baldintza izaten

da esposatzeko asmo zintzoa agertzea eta familia osatzeko adinako ezkonsaria aurkeztea. Indar okupatzaileak Gaza gainean jarritako setioak, baina, biziki kaltetu du bertako ekonomia, eta hain da larria egoera non langabezia tasa %60tik gorakoa izatera iritsi den. Gauzak horrela, familiek ez dute begi onez ikusten oparotasun ekonomikoa bermatuko ez dien ezkontzarik. Gizarte presioari alde egin ezinik, bikoteek sare sozialetan bilatzen dute ezkutuko maitasunaren babeslekua. Teknologia berriek ahalbidetzen dizkiete lehenengo kontaktuak, hasierako konfidentziak, bihotzak elkarri irekitzea. Baina gutxieneko kaudimen ekonomikorik izan ezean

hortxe gelditzen da dena; maitasun birtuala haragizkorako jauzia egin ezinik gelditzen da. Amodiozko harreman normalizatuak ezin izateak frustrazioa eragiten du gerra testuinguru horretan beste ihesbiderik ez duten maitalegaiengan.

Okupazioaren garroak bizitzaren arlo guztietara hedatzen dira munduko kontzentrazio esparrurik populatuenean, eguneroko giza harremanak baldintzatzeraino. Kontuz ibil daitezela israeldarrak, maitasuna ere ukatzen zaionak ezer gutxi baitauka galtzeko, eta ez dago zer galdurik ez duena baino etsai beldurgarriagorik. Adi, beraz, Gazan antolatzen hasiak baitira Ezinezko Maitasunaren Brigadak. •